

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשַׁת אַחֲרֵי

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי' חלקים

כרך י"ז - חלק ח'

קונטרס 488

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעי"ה ק' בית שמש תובב"א

בהתחלה. וחוץ מזה יש עוד בחורים רבים שלומדים זהר הקדוש, ובפרט בימי הרחמים והסליחות ובימי השובבי"ם, לכן נשמח מאד לקבל את ספרי "אור הזהר".

מאתי:

י. ר. – רוממה ירושלים

תודה רבה

– מכתב מד –

בסיעתא דשמיא – ט"ז שבט תש"ע

לכבוד "מפעל הזהר העולמי" רמת בית שמש – שלום רב וכל טוב סלה.
 כפי שנתבקשתי הנני שולח אליכם בפקס את בקשתי לקבלת ספרי זהר המתרגמים ללשון הקדש, תקוני הזהר וכו'. נא לספק את הנ"ל דרך...

בכבוד רב וכל טוב:

י. א. ש. הכהן

– מכתב מה –

בסיעתא דשמיא – כ"ח טבת התש"ע

לכם מפעלי הזהר העולמי – שלום רב!

תודה לכם על המשלוח של ספרי אור הזהר.

אין ספק אצלי, שמעשיכם וטרחכם יפעלו את הפעלות המקורות. הפצתי את כל המלאי, ויש בקוש לעוד ספרים, בעקר אצל חנות ספרים בעיר. לכן תשלחו לי עוד כ-10 - 20 ספרים נוספים ואני אשתדל להפיץ עוד משבחי למוד הזהר.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

תודה רבה על מפעלכם. ובאם יש לכם עוד ספרי זהר לגירסא, אנא
מכם תשלחו אלי כדי להרחיב את מעגל לומדיה.

בתודה וחדש טוב:

ש. ל. חיפה

– מכתב מז –

יום ג' לסדר וישכון כבוד ה' על הר סיני,

מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים.

לכבוד הגאונים הצדיקים מזכי הרבים לאין שיעור וחקר עד בלי די.

שלומכם פרח וסגא ואף יזרח בטוב ובנעימים.

באתי לגני אחותי כלה. עליתי לרכבת בדרכי לעבודה בתל אביב, והתבישתי בלבי שאני אברך ליטאי העובד קצת לפרנסה (והפרנסה "הולך" עים הראש למטה שהבעל הבית מאים על הפועלים שלו שיזרק אותם, והיות וראיתי באור הזהר במכתב הבית דין צדק של העדה החרדית משנת תרפ"א ששל די הזהר מתפטרים מפל הצרות על כן התחלתי ללמוד תקוני זהר כל יום [שקניתי בחמש ש את אור הזהר והתיקוני זהר בבית המדרש]) אלמד בזהר הקדוש לעיני קהל ועדה? והנה ראיתי שהנני צריך להתביש משום סבה אחרת!! רבים מיושבי הקרון במשך כל הנסיעה הארוכה כל מעשם הוא לקרא בזהר הקדוש, מיד כבשתי פני בקרקע ובושה מלאה את לבי האף העזתי לחשוב מחשבות משנות כאלה חס ושלום על הזהר הקדוש. הנה אני רואה אברך העובד בבורסה שהיום נוסע לצורך פגישה עסקית והנני רוצה להתניעץ עמו בדבר מה והוא משתיקני נו נו נו בטול תורה רק נכנתי להביט איזה ספר הוא מחזיק שם ומוחי ולבי נעימות ורגישו, זהר! וכן גם רבים משאר יושבי הרכבת, זהר! זהר! כל אחד ואחד לפום שיעורא דיליה אשרי מי שזוכה לדבק בספר הזהר. מיד הוצאתי מתיקי את התקוני זהר

מהמקום שצריך ליחדו, ועל זה שנינו, כתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, בזה צריך לקרב קדשה למקומה, מהמקום הזה צריך אדם לפחד מלפני הקדוש ברוף הוא. ועל זה כתוב, (דברים לד) לו חכמו ישפילו זאת מיד יבינו לאחריהם. פלומר, אם יסתכלו בני אדם בענש, איך זאת אחוזה בין חילותיה, ואיך התמנו לפניה כל אותם בני החלולות, ואוחזים בעבודה להפרע מן הרשעים, מיד יבינו לאחריהם, וישמרו את מעשיהם, ולא יחטאו לפני המלך הקדוש.

עוד אמר רבי שמעון, כל אדם שזוכה ללמד תורה ושומר את הזאת הזו, הזאת הזו שומרת אותו וכורתת עמו ברית על בריתו, שלא תסור ממנו ומבניו ומבני בניו לעולמים. זהו שכתוב (ישעיה נט) ואני זאת בריתי אותם וגו'. ישובו לאכל. עד שאכלו, אמר רבי שמעון לחברים, כל אחד אחד ואחד יאמר דבר חדש בתורה על השלחן לפני רבי פנחס.

פתח רבי חזקיה ואמר, ה' אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יצף דבר וגו'. אשריהם ישראל שהקדוש ברוף הוא התרצה בהם מכל שאר העמים וקראם קדש, שכתוב קדש ישראל לה, ונתן להם חלק להאחז בשם הקדוש. ובמה אחזו ישראל בשם הקדוש? משום שזכו בתורה. שכל מי שאוחז בתורה, זוכה בקדוש ברוף הוא.

(בבבש).

ושנינו לפני מורנו, מה זה קדש? שלמות הכל שנקראת התקמה העליונה. ומהמקום הזה (שופע שמן משחת קדש שבבילים ידועים למקום שנקרא בינה עליונה), ומשם יוצאים מענינות

ליחדא שמא קדישא מאתר דבעא ליחדא, ועל דא תנינן, פתיב, בזאת יבא אהרן אל הקדש, בהאי בעי לקרבא קדשה לאתריה, מהאי אתר, בעי בר נש לדחלא מקמי קדשא ברין הוא. ועל דא כתיב, (דברים לב) לו חכמו ישפילו זאת מיד יבינו לאחריהם. פלומר, אי יסתכלון בני נשא בעונשא, היה אחידת זאת בין חילאה, והיה אתמנו קמה פל אינון בני חילין, ואחידן בפולחנא לאתפרעא מן חייביא, מיד יבינו לאחריהם, ויסתמרון עובדיהון, ולא יחובון קמי מלפא קדישא.

תו אמר רבי שמעון, פל בר נש דזכי למילף אורייתא, ונטיר לה להאי זאת, היא זאת נטירת ליה, וגזר עמיה קיימא על קיימא דליה, דלא יתעדי מניה, ומן בנוהי ומן בני בנוהי לעלמין. הדא הוא דכתיב, (ישעיה נט) ואני זאת בריתי אותם וגו'. יתבו למיכל. עד דאכלו, אמר רבי שמעון לחברייא, פל חד וחד לימא מלה חדתא דאורייתא, על פתורא, לקמיה דרבי פנחס.

פתח רבי חזקיה ואמר, (ישעיה נ) יי' אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יצף דבר וגו'. זכאין אינון ישראל, דקודשא ברין הוא אתרעי בהו מפל שאר עמין, וקראן, קדש. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי'. ויהיב (דף ט"א ר"ט) להו חולק, לאתאחדא בשמא קדישא. ובמה אחידו ישראל בשמא קדישא. בגין דזכו באורייתא, דכל מאן דזכי באורייתא זכי ביה בקודשא ברין הוא. (ג"א בבבש).

ותנינן קמיה דמר, מאי קדש. שלימותא דכלא דאקרי חכמה עלאה, ומהאי אתר (גגד משח רבות קדישא שבבילין ידועו, לאתר דאקרי בינה עלאה), ומתמן נפקין מבויעין ונחלין לכל עבר, עד דמטו

לְהַאי זֵאת. (ובאתר דא אתער רוחא קדישא) **וְהַאי זֵאת כַּד מְתַבְרַכָא, אַקְרִי קַדְשׁ, וְאַקְרִי חֻכְמָה, וְקִרְאֵן לִיה** (נ"א וְהַאי זֵאת כַּד אֲתַבְרַכָא מֵאַתֵּר עֲלָאָה דֵּא דִּאֲקִרִי קַדְשׁ וְאַקְרִי חֻכְמָה קִרְאֵן לִיה) **רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כְּלוּמַר, רוּחַ, מְהֵהוּא קַדְשׁ דְּלַעֲלֵא. וְכַד נַפְקִין וּמְתַעֲרִין מִנְהָ רִזִּי אוֹרִייתָא, כְּדִין אֲתַקְרִי לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.**

וּנְחָלִים לְכָל עֵבֶר, עַד שְׁמַגְיַעִים לְזֵאת הַזֵּו. וּמִמְקוֹם זֶה מְתַעֲרַרְתּ רוח קדושה וּכְשֶׁמְתַבְרַכַת הַזֵּאת הַזֵּו, נִקְרֵאת קַדְשׁ, וְנִקְרֵאת חֻכְמָה, וְקִרְאִים לָהּ (וְהַזֵּאת הַזֵּו כְּשֶׁמְתַבְרַכַת מִמְקוֹם עֲלִיּוֹן זֶה שְׁנִקְרֵא קַדְשׁ וְנִקְרֵא חֻכְמָה קִרְאִים לוֹ) רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כְּלוּמַר, רוּחַ מֵאוּתוֹ קַדְשׁ שְׁלַמְעֵלָה. וּכְשִׁיּוֹצֵאִים וּמְתַעֲוֲרִים מִמְנָה סוּדוֹת הַתּוֹרָה, אָז נִקְרֵאת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.

וּבְשַׁעְתָּא דְּנִגִיד הֵהוּא רְבוּת קַדִּישָׁא, לְאַיְנוּן תְּרִין קַיִימִין, דְּאַקְרוּן לְמוּדֵי ה', וְאַקְרוּן צְבָאוֹת, אֲתַכְנֵשׁ תַּמָּן, וְכַד נַפִּיק מִתַּמָּן, כִּהְהוּא דְרַגָּא דִּאֲקִרִי יְסוּד, לְהֵהוּא חֻכְמָה זַעֲרָא, כְּדִין אֲתַקְרִי לְשׁוֹן לְמוּדִים. וְנַפִּיק לְאַתְעֲרָא לְאַיְנוּן קַדִּישֵׁי עֲלִיוֹנִים. כְּדִין כְּתִיב, יְיָ אֱלֹהִים נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוּדִים. וְלָמָּה. לְדַעַת לְעוֹת אֵת יַעֲרַף דְּבַר. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב הַאי לְבוּצִינָא קַדִּישָׁא, רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְעוּד דְּסָלִיק לִיה לְעֵילָא לְעֵילָא, בְּגִין כַּךְ כָּל מְלוּי כְּאַתְגַּלְיָא אֲתַמְרוּ, וְלֹא אֲתַכְפִּיין. עֲלִיה כְּתִיב, (במדבר יב) פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא כַחֲדוּת.

וּבְשַׁעָה שְׁשׁוּפַע אוֹתוֹ מִשַּׁחַת קַדְשׁ לְאוֹתָם שְׁנֵי עַמּוּדִים, שְׁנִקְרֵאִים לְמוּדֵי ה', וְנִקְרֵאִים צְבָאוֹת, מִתְכַּנֵּס לְשָׁם, וּכְשִׁיּוֹצֵא מִשָּׁם בְּאוֹתָהּ דְרַגָּה שְׁנִקְרֵאת יְסוּד, לְאוֹתָהּ חֻכְמָה קְטוּנָה, אָז נִקְרֵאת לְשׁוֹן לְמוּדִים, וְיוֹצֵאת לְהַעֲרִי אוֹתָם קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים. אָז כְּתוּב, ה' אֱלֹהִים נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוּדִים. וְלָמָּה? לְדַעַת לְעוֹת אֵת יַעֲרַף דְּבַר. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן אֵת זֶה לְמַגְוֵרָה הַקְדוּשָׁה, רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְעוּד, שְׁהַעֲלָה אוֹתוֹ לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וּמְשׁוּם כַּךְ כָּל דְּבָרָיו בְּנִגְלָה נִאֲמָרִים, וְלֹא מְכֻסִּים. עֲלִיו כְּתוּב, (במדבר יב) פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא כַחֲדוּת.

פְּתַח רַבִּי יִיסָא וְאַמְר, (מלכים א) וַיְיָ נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה פֶּאֶשֶׁר דְּבַר לוֹ וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שִׁלְמָה וְגו'. וַיְיָ נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה, דָּא הוּא דְתַנְיָנָן, בְּיוֹמֵי דְשִׁלְמָה מְלָכָא, קַיִימָא סִיְהֵרָא בְּאַשְׁלִמוּתָא, פֶּאֶשֶׁר דְּבַר לוֹ, כְּמָה דֵּאֲתַמְר לִיה, (דברי הימים ב א) הַחֻכְמָה וְהַמְדַע נָתַן לָהּ.

פְּתַח רַבִּי יִיסָא וְאַמְר, (מלכים-א ד) וְה' נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה פֶּאֶשֶׁר דְּבַר לוֹ וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שִׁלְמָה וְגו'. וְה' נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה, זֶהוּ שְׁשִׁנְיָנוּ, בְּיַמֵּי שִׁלְמָה הַמְלִיךְ עַמְדָה הַלְבִנָה בְּשִׁלְמוּתָהּ, פֶּאֶשֶׁר דְּבַר לוֹ, כְּמוֹ שְׁנִאֲמַר לוֹ, הַחֻכְמָה וְהַמְדַע נָתַן לָהּ.

וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שִׁלְמָה. וְכִי מַה (ב"ר) הַאי לְהַאי. אֵלָא הֵכִי תַנְיָנָן, וַיְיָ נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה. וְהַאי חֻכְמָה כְּמַאי אוֹקִים לָהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹקִים לָהּ כִּהְהוּא, בְּקַדְמִיתָא, דְּשִׁלְמָה עֵבֶד דְּנַחֲת לְחִירָם מְהֵהוּא דְרַגָּא, דְּהוּה אָמַר, (יחזקאל כח) מוֹשֵׁב אֱלֹהִים יִשְׁבְּתִי וְגו', דְּתַנְיָא,

וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שִׁלְמָה. וְכִי מַה (ב"ר) זֶה לָזָה? אֵלָא כַּךְ שְׁנִינְיָנוּ, וְה' נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה. וְאֵת הַחֻכְמָה הַזֵּו בְּמָה הַעֲמִיד אוֹתָהּ? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַעֲמִיד (יחזקאל כח) אוֹתָהּ בְּנֵה בְּרַאשׁוֹנָה, שְׁשִׁלְמָה עֲשֶׂה שְׁהוֹרִיד אֵת חִירָם מֵאוֹתָהּ דְרַגָּה, שְׁהִיָּה אוֹמַר (יחזקאל כח)

חירם מְלֶךְ צוֹר עֲבַד גְּרַמְיָה אֱלֹהֵי. בְּתֵר
דְּשַׁלְמָה אֶתָּא, עֲבַד לִיה בְּחֻכְמַתִּיה, דְּנַחֲת
מֵהָהוּא עֵיטָא, וְאוּדֵי לִיה לְשַׁלְמָה. וּבִגִּין כֶּף,
(מלכים א ה) וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שַׁלְמָה.

וְתַנְיִנָן, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דְּשַׁדְר
לִיה, חַד שִׁידָא, וְנַחֲת לִיד שְׁבַעָה
מְדוּרִין דְּגִיהֲנָם וְסַלְקִיה, וְשַׁדְר לִיה פְּתַקִּין
בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בִּידֵיה, עַד דְּאֶהְדֵּר, וְאוּדֵי
לִיה לְשַׁלְמָה. וְתַנְיִנָן. שַׁלְמָה חֲרִית לָהּ לְסִיתְרָא,
בְּכָל סְטְרוֹי. בְּגִין כֶּף, בְּכֹלָא שְׁלִיט בְּחֻכְמַתִּיה.
וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁלִיט בְּחֻכְמַתִּיה עַל
כֶּל בְּנֵי עַלְמָא, כֹּל אֵינּוֹן דְּסַלְקִין בְּדַרְגוּי, לָא
סַלְקִין אֱלָא לְאֶשְׁלָמָא עַמִּיה. (ס"א א' לא שלמין עמיה).

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (שיר השירים ב) יוֹנָתִי בְּחַגוּי
הַסֵּלַע בְּסֵתֵר הַמְּדַרְגָּה וְגוֹ'. יוֹנָתִי, דָּא
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, מַה יוֹנָה לָא שְׁבַקְתָּ בֶּן זוּגָה
לְעַלְמִין, כֶּף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לָא שְׁבַקְתָּ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמִין. בְּחַגוּי הַסֵּלַע, אֵלִין תְּלַמְיָדֵי
חֻכְמַיִם, דְּלֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּנֵיחָא בְּעַלְמָא דִּין.
בְּסֵתֵר הַמְּדַרְגָּה, אֵלִין תְּלַמְיָדֵי חֻכְמַיִם,
הַצְּנוּעִין, דְּבַהוּן חֲסִידִין דְּחֵלִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, דְּשַׁכִּינְתָּא לָא אַעֲדֵי מְנִייהו לְעַלְמִין.
כְּדִין, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְּבַע בְּגִינֵיהוּ לְכְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר, הֲרֵאִינִי אֶת מְרֵאִיךְ הַשְּׁמִיעֵנִי
אֶת קוּלְךָ כִּי קוּלְךָ עָרַב, דְּלִית קָלָא מִשְׁתַּמְעַ
לְעֵילָא, אֱלָא קָלָא דְּאֵינּוֹן דְּמִתְעַסְקֵי
בְּאוּרֵייתָא.

וְהַתָּנָא, כֹּל אֵינּוֹן דְּמִתְעַסְקֵי בְּאוּרֵייתָא,
בְּלֵילֵיא, דֵּיוֹקְנֵיהוּן אֶתְחַקֵּק לְעֵילָא
קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ כּוּלֵיהּ יוֹמָא, וּמִסְתַּכַּל בְּהוּ.
וְהָהוּא קָלָא, (דְּהַבָּא) סְלִיק וּבַקַּע כֹּל אֵינּוֹן
בְּהֵם, וְאוּתוּ קוּל (של באו) עוֹלָה וּבּוֹקַע אֶת כֹּל אוֹתָם רְקִיעִים עַד

מוֹשֵׁב אֱלֹהִים יִשְׁבְּתִי וְגוֹ'.
שְׁלַמְדְּנִי שְׁחִירָם מְלֶךְ צוֹר עֲשָׂה
עֲצָמוּ אֱלֹהֵי. אַחַר שְׁשַׁלְמָה בָּא,
עֲשָׂה לוֹ בְּחֻכְמָתוֹ שִׁירַד מְאוּתָהּ,
עֲצָה יְהוּדָה לְשַׁלְמָה. וּמִשּׁוּם כֶּף
כְּתוּב, (מלכים-א ה) וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין
חִירָם וּבֵין שַׁלְמָה.

וְשַׁנְיִנֵנוּ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, שְׁשַׁלַּח לוֹ שַׁד אַחַר,
וְהוּרִיד אוֹתוֹ לְשַׁבְעָה מְדוּרֵי
גִיְהֵנָם, וְהַעֲלָה אוֹתוֹ וְשַׁלַּח לוֹ
פְּתַקִּים בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיָדוֹ, עַד
שְׁחֹר וְהוּדָה לְשַׁלְמָה. וְשַׁנְיִנֵנוּ,
שַׁלְמָה יִרַשׁ אֶת הַלְּבָנָה בְּכָל
הַצְּדָדִים, וּמִשּׁוּם כֶּף שְׁלִט בְּכָל
בְּחֻכְמָתוֹ. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי
שׁוּלְטַן בְּחֻכְמָתוֹ עַל כֹּל בְּנֵי
הָעוֹלָם, וְכָל אוֹתָם שְׁעוּלִים
בְּדַרְגוּתֵיהוּ לֹא עוֹלִים אֱלָא
לְהַשְׁלִים עִמּוֹ (אם לא שלמים עמו).

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (שיר ב) יוֹנָתִי
בְּחַגוּי הַסֵּלַע בְּסֵתֵר הַמְּדַרְגָּה וְגוֹ'.
יוֹנָתִי - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מַה יוֹנָה
לֹא עוֹזְבַת אֶת בֶּן זוּגָה לְעוֹלָמִים,
כֶּף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא עוֹזְבַת אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים.
בְּחַגוּי הַסֵּלַע - אֵלִין תְּלַמְיָדֵי
חֻכְמַיִם, שְׁלֹא נִמְצְאִים בְּמִנוּחָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּסֵתֵר הַמְּדַרְגָּה -
אֵלִין תְּלַמְיָדֵי חֻכְמַיִם שְׁצַנוּעִים,
שְׁבַהֵם חֲסִידִים יִרְאֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁשַׁכִּינָה לֹא יוֹזָה מֵהֶם
לְעוֹלָמִים. אִזּוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
תּוֹבַע אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבִּילָם
וְאוֹמַר, הֲרֵאִינִי אֶת מְרֵאִיךְ
הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוּלְךָ כִּי קוּלְךָ עָרַב,
שְׁאִין קוּל שְׁנִשְׁמַע לְמַעְלָה, אֱלָא
קוּלָם שֶׁל אֵלִין הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָה.
וְרַמְבַּנֵּנוּ, כֹּל אוֹתָם הַעוֹסְקִים
בְּתוֹרָה בְּלֵילָה, הַדְּיוּקָן שְׁלָהֶם
נִחַקֵּק לְמַעְלָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהֵם כֹּל הַיּוֹם וּמִסְתַּכַּל
שְׁעוּלָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

רקיעין, עד דסליק קמי קדשא ברין הוּא.
פדין פתיב, פי קולף ערב ומראף נארה. והשתא
קדשא ברין הוּא חקק דיוקנא דרבי שמעון
לעילא וקליה לעילא לעילא סלקא, ומתעטרא
בכתרא קדישא, עד דקודשא ברין הוּא
מתעטר ביה בכלהו עלמין. ומשתבח ביה.
עליה פתיב, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה
ישאל אשר בך אתפאר.

ואז כתוב, פי קולף ערב ומראף
נארה. ועכשו הקדוש ברוך הוא
חוקק את דיוקנו של רבי שמעון
למעלה, וקולו למעלה למעלה
עולה, ומתעטר בכתר הקדוש,
עד שהקדוש ברוך הוא מתעטר
בו בכל העולמות ומשתבח בו.
עליו כתוב (ישעיה מט) ויאמר לי
עבדי אתה ישראל אשר בך
אתפאר.

פתח רבי חייא ואמר, (קהלת א) מה
שהיה כבר הוא ואשר להיות וגו'.
מה שהיה כבר, הינו מה ששינינו,
שטרם ברא הקדוש ברוך הוא את
העולם הזה, היה בורא עולמות
ומחריבם, עד שעלה ברצונו של
הקדוש ברוך הוא לברא את
העולם הזה ונמלך בתורה. אז
הוא התפטר בתקוניו והתעטר
בעטרותיו, וברא את העולם הזה,
וכל מה שנמצא בעולם הזה הרי
היה לפניו (שהרי עלה מלפניו) והתמקן
לפניו.

ושנינו, כל אותם מנהיגי העולם
שנמצאים בכל דור ודור, טרם
שיבאו לעולם, הרי היו עומדים
לפניו בדיוקן שלהם. (וכר שנינו)
אפלו כל אותן נשמות בני האדם
טרם שירדו לעולם, פלן חקיקות
לפניו ברקיע באותו דיוקן ממש
שהם בעולם הזה. וכל מה
שלומדים בעולם הזה, הכל ידעו
טרם בואם לעולם. ושנינו, זה
באותם צדיקי אמת.

וכר אותם שאין נמצאים צדיקים
בעולם הזה, אפלו שם מרחקים
מלפני הקדוש ברוך הוא ונכנסים
לנרב תהום רבה, ודוחקים את
השעה ויורדים לעולם. ואותה
הנשמה שלהם, הרי למדנו, כמו
שהם קשי ערף בעולם הזה, כך
היו טרם בואם לעולם.
ואת אותו חלק קדוש שנתן להם
ירקו אותו, והולכים ומשוטטים

פתח רבי חייא ואמר, (קהלת ג) מה שהיה כבר
הוא (נקרא שמו ל"ג) ואשר להיות וגו'. מה
שהיה כבר, היינו דתנינן, עד לא ברא קדשא
ברין הוּא האי עלמא, הוּה בארי עלמין וחרוב
לון, עד (דף ס"א ע"ב) דקודשא ברין הוּא סליק
ברעותיה, למברי האי עלמא, ואמליף
באורייתא. פדין אתתקן הוּא בתקוניו,
ואתעטר בעטרוי, וברא האי עלמא. וכל מאי
דאשתכח בהאי עלמא, הא הוּה קמיה, (והא
סליק מקמיה) ואתתקן קמיה.

והאנא, כל אינון דברי עלמא, דאשתכחו בכל
דרא ודרא, עד לא ייתון לעלמא, הא
הוּו קיימי קמיה בדיוקניהון. (והכי תאנא) אפילו
כל אינון נשמתין דבני נשא, עד לא יחתון
לעלמא, פלהו גליפין קמיה ברקיעא, בההוא
דיוקנא ממש, דאינון בהאי עלמא. וכל מה
דאולפין בהאי עלמא, פלא ידעו עד לא ייתון
לעלמא. ותנינא, האי באינון זכאי קשוט.

וכר אינון דלא משתפחין זכאין בהאי עלמא,
אפילו תמן, מתרחקין מקמי קדשא ברין
הוּא, ועאלין בנוקבא דתהומא רבא, ודחקין
שעתא, ונחתין לעלמא. וההיא נשמתא
דלהון, הא אוליפנא, כמה דאינון קשי קדל
בהאי עלמא, כך הוּו עד לא ייתון לעלמא.
וההוא חולקא קדישא דיהב לון רמאן ליה,

וְנִטְמָאִים בְּאוֹתוֹ נִקְבַּתְהוּם רַבָּה, וְנִטְטְלִים חִלְקָם מִשָּׁם, וְדוּחֲקִים אֶת הַשְּׂעָה יוֹרְדִים לְעוֹלָם. אִם זֹכָה אַחַר כֶּף וְשָׁב בְּתוֹשֻׁבָה לִפְנֵי רַבּוּנוֹ - הוּא נוֹטֵל אֶת אוֹתוֹ חִלְקָ שְׁלוֹ מִמֶּשׁ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב, (קהלת ו) מִה שֶׁהָיָה כְּבוֹר (נִקְרָא שְׁמוֹ) הוּא, (שם א) וְאֲשֶׁר לְהַיּוֹת וְגו' כְּבוֹר הָיָה.

בֵּא רָאָה, לֹא נִמְצְאוּ כִּמוֹ בְּנֵי אֶהְרֹן בְּיִשְׂרָאֵל, פָּרָט לַמִּשְׁחָה וְאֶהְרֹן, וְהֵם נִקְרְאוּ אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל שְׁטַעַן לִפְנֵי הַמִּלֶּךְ הַקְּדוֹשׁ מֵתוּ. וְכִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְאַבְדָּם? וְהִרִי שְׂנִינּוּ בְּסוּד הַמִּשְׁנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַכֹּל, וְאֶפְלוּ אֶת רִשְׁעֵי הָעוֹלָם אֵינּוּ רוֹצֵה לְאַבְדָּם, וְצַדִּיקֵי הָאָמֶת הִלְלוּ, הַיְעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שְׂנֵאָבְדוּ מִן הָעוֹלָם? ! אֵיפֹה הַזְּכוּת שֶׁלָּהֶם? אֵיפֹה הַזְּכוּת שֶׁל אֲבִיהֶם, וְיִזְכּוּתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה גַם כֵּן? וְאִיךָ הֵם נִאָבְדוּ?

אֲרָא כֶּף לְמַדְנוּ מִהַמְּאֹר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל כְּבוֹדִים, וְנִשְׂרָף גּוֹפָם בַּפְּנִים, וְנִשְׁמָתָם לֹא נִאָבְדָה, וְהִרִי בְּאֲרוֹנוֹ. וְכֹא רָאָה, טָרַם שְׁמַתוֹ בְּנֵי אֶהְרֹן, כְּתוּב (שְׁמוֹת ו) וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן לָקַח לוֹ וְגו', נִקְרָא שְׁמוֹ פְּנַחֲס, שֶׁהָיָה עֲתִיד לְחַקֵּן אֶת הַעֵקֶם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְאֲשֶׁר לְהַיּוֹת כְּבוֹר הָיָה. וְרַבְמַדְנוּ, כֹּל צַדִּיקֵי הָאָמֶת טָרַם שִׁיבְאוּ לְעוֹלָם, כֹּלֶם מִתְקַנִּים לְמַעֲלָה וְנִקְרְאוּ בְּשֵׁמוֹת. וְרַשְׁבֵּי, מִיּוֹם שֶׁבָרַא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הֵינָה מִזְמַן לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִמְצָא עִמּוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ לְמַעֲלָה וְלַמַּטָּה, עֲלִיו כְּתוּב (משלי כג) יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ. אֲבִיךָ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִמְךָ - זוֹ כְּנַסֶּת יִשְׂרָאֵל.

וְאֶזְלִין וְשֹׁאטִין וְאַסְתָּאבוּן, בְּהֵהוּא נִוְקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְנִטְטְלֵי חוּלְקֵיהוֹן מִתְמָן, וְדַחֲקִין שְׂעַתָּא וְנַחְתִּי לְעֵלְמָא. אִי זְכִי לְבַתְרָ, וְתַב בְּתִיבְתָא קָמִי מְאֲרִיה, הוּא נְטִיל הֵהוּא חוּלְקָא דִּילִיה מִמֶּשׁ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, מִה שֶׁהָיָה כְּבוֹר (נִקְרָא שְׁמוֹ) הוּא וְאֲשֶׁר לְהַיּוֹת וְגו' כְּבוֹר הָיָה. הֵא חֲזִי בְּנֵי אֶהְרֹן לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּיִשְׂרָאֵל פְּוֹתֵיהוּ, בַּר מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן, וְאֵינּוֹן אֶקְרוּן (שְׁמוֹת כד) אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל דְּטַעַן קָמִי מִלְפָּא קְדִישָׁא, מִיתוּ. וְכִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּעַא לְאוּבְדָא לוֹן, וְהָא תְּנִינָן בְּרוּזָא דְּמִתְנִיתִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבַד חֶסֶד בְּכֹלָא, וְאֶפְלוּ בְּרִשְׁעֵי עֵלְמָא לֹא בַעִי לְאוּבְדָא לוֹן. וְהֵנִי זְכָאֵי קְשׁוּט סִלְקָא דַּעְתְּךָ דְּאֵינּוֹן אֲתַאָבִידוּ מִעֵלְמָא, זְכוּתָא דְּלַהוֹן אֵן הוּא. זְכוּתָא דְּאֲבוּהוֹן אֵן הוּא. זְכוּתָא דְּמֹשֶׁה הָכִי נָמִי. וְאֵינּוֹן הִיךָ אֲתַאָבִידוּ.

אֲרָא הָכִי אוֹלִיפְנָא מְבוּצִינָא קְדִישָׁא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל יְקָרָא דְּלַהוֹן, וְאֲתוּקְד גְּרַמִּיהוֹן לְגוּ, וְנִשְׁמָתְהוֹן לֹא אֲתַאָבִידוּ, וְהָא אוּקִימָנָא. וְתָא חֲזִי עַד לֹא מִיתוּ בְּנֵי אֶהְרֹן פְּתִיב, (שְׁמוֹת ו) וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן לָקַח לוֹ וְגו', אֶקְרִי שְׁמִיה פְּנַחֲס, דְּהָרָה זְמִין לְאַתְתְּקָנָא עֲקִימָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֲשֶׁר לְהַיּוֹת כְּבוֹר הָיָה. וְהַתָּנָא, כִּלְהוּ זְכָאֵי קְשׁוּט, עַד לֹא יִיתוּן לְעֵלְמָא, כִּלְהוּ אֲתַתְּקִנוּ לְעִילָא, וְאֶקְרוּן בְּשֵׁמֶהֶן. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, מִן יוּמָא דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלְמָא, הָרָה אֲזַדְמָן קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲשַׁתְּכַח עִמִּיה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִי לִיה בְּשֵׁמִיה, זְכָאָה חוּלְקִיה לְעִילָא וְתַתָּא, עֲלִיה פְּתִיב (משלי כג) יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ, אֲבִיךָ: דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִמְךָ: דָּא כְּנַסֶּת יִשְׂרָאֵל.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר (שיר השירים א) **עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. הַאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא, בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח וְזַמִּין בְּטוּרָא דְסִינֵי, לְמִיּהִב אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ וְסִלְקוּ רִיחָא טַב, דְקָאִים וְאֶגִּין עַלִּיהוּ לְדַרְי דְרִין. וְאָמְרוּ, (שמות כד) **כָּל אֲשֶׁר דָּבַר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. דְבַר אַחַר עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבוֹ, בְּעוֹד דְסִלְקִי מִשָּׁה לְקַבְּלָא אוֹרִייתָא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתַחֲקֵק בְּתַרִּי לִוְחֵי אֲבָנִין, יִשְׂרָאֵל שְׂבָקוּ הֵהוּא רִיחָא טַבָּא דְהוּא מִתְעַטֵּר עַלִּיהוּ, וְאָמְרוּ לְעַגְל, אֵלֶּהּ אֵלֶּהֶּיךָ יִשְׂרָאֵל.****

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. אֵת הַפְּסוּק הַזֶּה פְּרָשׂוּהוּ הַחֲבָרִים בְּשַׁעֲה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא הִיךָ נִמְצָא וּמִזְמָן בְּהַר סִינֵי לְתַת תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל. נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל נִתְּנוּ וְהָעֶלּוּ רִיחַ טוֹב שְׁעָמַד וְהִגִּין עַלִּיהֶם לְדוֹרוֹ דְרוּת, וְאָמְרוּ (בראשית א) **כָּל אֲשֶׁר דָּבַר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. דְבַר אַחַר עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבוֹ - בְּעוֹד שֶׁעֲלָה מִשָּׁה לְקַבְּלָא תּוֹרָה מִהִקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא וְנִחְקָקָה בְּשָׁנֵי לִוְחוֹת אֲבָנִים, עֲזָבוּ יִשְׂרָאֵל אֵת אוֹתוֹ רִיחַ טוֹב שֶׁהָיָה מִתְעַטֵּר עַלִּיהֶם, וְאָמְרוּ לְעַגְל, אֵלֶּה אֵלֶּהֶיךָ יִשְׂרָאֵל.**

הַשְׁתָּא הַאִי קָרָא בְּרִזָּא דְחַכְמַתָּא הוּא, תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדָן לְהַשְׁקוֹת אֵת הַגֶּן, הַאִי נִהָרָא אֲתַפְּשֵׁט בְּסִטְרוֹי, בְּשַׁעֲתָא דְמַזְדְּוּג עֲמִיה בְּזוּוּגָא שְׁלִים, כְּדִין הַאִי עֵדָן (וויגא) בְּהוּא נְתִיב, דְלָא אֲתִיידַע לְעִילָא וְתַתָּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (איוב כח) נְתִיב לָא יָדְעוּ עֵיט. וְאֲשַׁתְּכַחוּ בְרַעוּתָא דְלָא מִתְפָּרְשֵׁן תְּדִירָא חַד מַחַד. כְּדִין נְפָקִין מְבוּעִין וְנַחֲלִין, וּמְעַטְרִין לְבָן קְדִישָׁא, בְּכָל אֵינּוֹן פְּתִרִין, כְּדִין כְּתִיב (שיר השירים ג) בַּעֲטָרָה שְׁעַטְרָה לּוֹ אָמוֹ. וּבִהֵיא שַׁעֲתָא יָרִית הֵהוּא בֵּן אַחַסְנָתָא דְאָבוּי וְאָמִיה, כְּדִין הוּא אֲשַׁתְּעַשֵׂע, בְּהוּא עֲנוּגָא וְתַפְנוּקָא.

עֲכָשׁוּ פְּסוּק זֶה הוּא בְּסוּד הַחֲכָמָה. בֹּא רְאֵה, כְּתוּב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדָן לְהַשְׁקוֹת אֵת הַגֶּן. הַנְּהָר הַזֶּה הִתְפַּשֵּׁט לְצַדִּי, בְּשַׁעֲה שְׁמִזְדְּוּג עֲמוֹ בְּזוּוּג שְׁלִים, כְּאֲשֶׁר הָעֵדָן הַזֶּה (וויגא) בְּאוֹתוֹ נְתִיב שְׁלָא נִוְדַע לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר (שמות טז) נְתִיב לָא יָדְעוּ עֵיט. וְנִמְצָאוּ בְּרִצּוֹן שְׁלָא נִפְרָדִים תְּמִיד אֶחָד מֵאֶחָד. אִזּוּ יוֹצֵאִים מְעַיְנוֹת וְנַחֲלִים וּמְעַטְרִים אֵת הַבֵּן הַקְּדוּשׁ בְּכָל אוֹתָם הַפְּתִירִים, וְאִזּוּ כְּתוּב (שיר א) בַּעֲטָרָה שְׁעַטְרָה לּוֹ אָמוֹ. וּבִאוֹתָהּ שַׁעֲה יָרַשׁ אוֹתוֹ בֶּן יִרְשֵׁת אָבִיו וְאָמוֹ, וְאִזּוּ הוּא הַשְׁתַּעֲשֵׂע בְּאוֹתוֹ עֲנָג וְתַפְנוּק.

וְהָאֵנָּא, בְּשַׁעֲתָא דְמַלְכָּא עֲלָאָה כְּתַפְנוּקֵי מַלְכִין, יְתִיב בְּעַטְרוֹי, כְּדִין כְּתִיב עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. דָּא יְסוּד דְאִפִּיק בְּרַכָּאן לְאִזְדְּוּגָא מַלְכָּא קְדִישָׁא (דף ט"ב ע"א) בְּמִטְרוּנִיתָא. (בְּהָא דְרִגָּא) וּכְדִין אֲתִייהֲבוּן בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין, (וּנְקִיזוּ) וּמִתְבָּרְכֵן עֲלָאִין וְתַתָּאִין. וְהַשְׁתָּא הָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא מִתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹי דְהַאִי דְרָגָא, וְהוּא וְחֲבַרְיָא סְלִיקוּ

וְרַמְדֵנוּ, בְּשַׁעֲה שֶׁהִמְלִיךְ הָעֲלִיּוֹן כְּתַפְנוּקֵי מַלְכִים יוֹשֵׁב בְּעַטְרוֹתוֹ, אִזּוּ כְּתוּב, עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמַסְבוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. זֶה הַיְסוּד שְׁמוּצִיא בְּרִכּוֹת לְזוּג אֵת הַמְּלִיךְ הַקְּדוּשׁ עִם הַגְּבִירָה (בְּדִרְגָּה זוּ). וְאִזּוּ נִתְּנוֹת בְּרִכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, (וְיִצְאִים) וּמִתְבָּרְכִים עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים. וְעֲכָשׁוּ הָרִי הַמְּאֹר הַקְּדוּשׁ מִתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹת הַדְּרָגָה הַזֹּאת, הוּא וְהַחֲבָרִים מְעֲלִים תְּשֻׁבָחוֹת

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפּוֹ וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר הזוהר הקדוש המהולק

מנוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

המהלק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מהולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרוב יופיע בעז"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של

"סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")

דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות

ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.

ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוהר"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת ים: 052-6077914/054-9531936
טבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150754/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפון: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
תנ"ה: 09-8323442

"הרצים יצאו החפים"
כל הפועלים ומפעילים למען קירוב הגאולה יזכו
שמישה יראה באצבעו לכיונם ויאמר:
"בזכותכם היגעת!"
שליחו מצוה הרוצים לקנות את הסט ולדאוג להולקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לבתי מוסד/ מדרש בערים, בשכונות,
במוטובים, בישובים, בבסיסי צה"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
מומנים להתקשר: 0548-436784

סט הזוהר הקדוש המהולק-לכל ימי השנה

סיום הזוהר בכמה דקות
בבית המוסד/ המדרש- משבת, ובכל זמן.

כל כרך מהלק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוהר"ק

יחדיו כאיש אחד.

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784